

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2013 roku

Sąd Rejonowy w Złotoryi I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Joanna Nierzevska-Sosa

Protokolant : Ewelina Bober

po rozpoznaniu w dniu 09 kwietnia 2013 roku w Złotoryi

na rozprawie

sprawy z powództwa T. Z. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W. dawniej (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powódki T. Z. (1) kwotę 5.200,00 zł (pięć tysięcy dwieście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.974,48 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.234,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka T. Z. (1) w pozwie skierowanym przeciwko (...) SA w W. (obecnie Towarzystwo (...) SA) domagała się zasądzenia kwoty 5.200,00 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 kwietnia 2012r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu żądania podała, że w dniu 21 listopada 2011 roku w Z. doszło do zdarzenia, w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała w postaci skręcenia kręgosłupa szyjnego. Powódka otrzymała od strony pozwanej tytułem zadośćuczynienia kwotę 1.800 zł. W ocenie powódki otrzymana kwota nie stanowiła odpowiedniej rekompensaty, a procentowy uszczerbek na zdrowiu został przez stronę powodową ustalony na zbyt niskim poziomie.

Strona pozwana (...) SA w W. (obecnie Towarzystwo (...) SA) w odpowiedzi na pozew wiośla o oddalenie powództwa. W ocenie strony pozwanej, zadośćuczynienie zostało przyznane w odpowiedniej wysokości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka w dniu 21 listopada 2011 roku w Z. uczestniczyła w wypadku drogowym, którego sprawca był ubezpieczony u strony pozwanej w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

/bezsporne/

Na skutek wypadku powódka doznała obrażeń w postaci skręcenia kręgosłupa w odcinku szyjnym z przewlekłym zespołem bólowym przykręgosłupowym. Powstałe uszkodzenia są obrażeniami powodującymi trwałe uszczerbek

na zdrowiu wynoszący 5%. Obrażenia powódki wymagały wykonania zdjęcia rentgenowskiego, założenia kołnierza ortopedycznego, leczenia farmakologicznego i rehabilitacji.

Obecnie nadal występują u powódki zawroty głowy i dolegliwości bólowe szyi, zwłaszcza po stronie lewej schodzące na bark i ograniczające jego ruchomość. Powódka ma problemy z wykonywaniem prac domowych oraz codziennych czynności w prowadzeniu gospodarstwa domowego jak gotowanie czy sprzątanie. Powyższe dolegliwości wyłączyły powódkę również z prac w gospodarstwie rolnym, nie może też pielęgnować ogrodu.

Powódka ma 55 lat. Przed wypadkiem była osoba samodzielną i aktywną. W wyniku doznanych urazów stała w wielu czynnościach uzależniona od męża i synów.

Sprawca wypadku był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. W toku likwidacji szkody, strona pozwana wypłaciła na rzecz powódki kwotę 1.800 złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Dowód: - opinia biegłego sądowego J. B. - k.96-97,

- akta szkody nr 952742,

- zeznania świadków:

* Ł. Z. – k.66v.,

* J. Z. – k.66v-67,

- wyjaśnienia powódki T. Z. – k.67-67v.;

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Bezspornym w sprawie jest, że dnia 21 listopada 2011 roku doszło do wypadku, na skutek, którego powódka T. Z. (1) poniosła szkodę. Sprawca wypadku, był ubezpieczony u strony pozwanej, która w toku likwidacji szkody wypłaciła powódce kwotę 1.800 złotych.

Sporna pozostaje natomiast kwestia wysokości należnego powódce zadośćuczynienia.

Zgodnie z art. 445§1 kc w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Krzywda ujmowana jest jako cierpienie fizyczne i psychiczne tj. jako ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała. Przyznanie zadośćuczynienia nie jest obligatoryjne i zależy od oceny Sądu, opartej na całokształcie okoliczności sprawy.

W ocenie Sądu, ustalona przez stronę pozwaną kwota 1.800 złotych nie pozwala na złagodzenie doznanej przez powódkę krzywdy.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z opinii biegłych sądowych, dokumentacji medycznej, zeznań świadków, a także z wyjaśnień powódki wynika, iż na skutek wypadku doznała ona urazów, które wymagały kilkutygodniowego leczenia i zabiegów rehabilitacyjnych. W związku z odniesionymi na skutek wypadku obrażeniami, powódka odczuwała ból i cierpienie. W okresie leczenia przyjmowała leki przeciwbólowe. Obecnie nadal odczuwa ból oraz dysfunkcję narządu ruchu. Dolegliwości bólowe oraz ruchowe ograniczają powódkę w wykonywaniu czynności życia codziennego. Utrudniają wykonywanie codziennych prac w gospodarstwie domowym i gospodarstwie rolnym. Powódka nie może się schylać, dźwigać, patrzeć w dół ani do góry. W wyniku doznanych urazów powódka musiała zrezygnować z pielęgnowania ogrodu, jazdy na rowerze, a nawet przygotowywania ulubionych

przez domowników potraw kulinarnych. Od czasu wypadku ogólny poziom funkcjonowania powódki uległ znacznemu pogorszeniu.

Uszczerbek na zdrowiu powódki ustalony w toku postępowania przez biegłego sądowego wynosi 5%. Wyplacona powódce kwota 1.800 złotych nie jest adekwatna do poniesionego przez powódkę uszczerbku. W ocenie Sądu kwotą adekwatną do stopnia odniesionych przez powódkę obrażeń, trwałości ich następstw i aktualnych warunków ekonomicznych panujących w kraju jest żądana przez powódkę kwota łącznie 7.000 złotych. Na skutek zdarzenia powódka poniosła uszczerbek na zdrowiu zarówno w sferze psychicznej jak i fizycznej, doznane obrażenia uniemożliwiły powódce prowadzenie przez znaczny czas wykonywanie prac domowych i w gospodarstwie rolnym. Ponadto powódka całkowicie utraciła możliwość wykonywania swoich ulubionych zajęć, które były dla niej przyjemnym sposobem spędzania czasu. Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że powódka na skutek wypadku doznała wielu ograniczeń w swoich fizycznych możliwościach.

Uwzględniając powództwo Sąd miał też na względzie, że zadośćuczynienie ze względu na swój charakter kompensacyjny musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, której wysokość musi być utrzymana w granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Powyższym kryteriom, zdaniem Sądu, odpowiada zadośćuczynienie dla powódki w kwocie 7.000 złotych. Mając na uwadze, że strona pozwana wyplaciła już powódce kwotę 1.800 złotych, Sąd na podstawie art. 445 § 1 zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki dalszą kwotę 5.200 złotych.

Uwzględniając żądanie w zakresie daty odsetek ustawowych Sąd miał na uwadze, że szkoda została zgłoszona w dniu 28 grudnia 2011r., a kwota 1.800 zł została wyplacona po upływie 30-dniowego terminu od daty zgłoszenia szkody. Sąd, w ocenie Sądu, żądanie powódki było już wymagalne w dacie 19 kwietnia 2012r. i żądanie w tym zakresie było uzasadnione.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie wyrażonej w art.98 kpc.-